

ATELIER D'ART DRAMATIQUE BILINGUE

ԵՐԿԼԵԶՈՒ ԴՐԱՄԱՏԻԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍԱԿՆՈՑ

Erevan/Երևան

2021-2022

LE PROJET / ՆԱԽԱԳԻԾԸ

L'Atelier d'Art Dramatique bilingue fut initié par le comédien, réalisateur et producteur Serge Avédikian suite à son travail des dernières décennies entre la France et l'Arménie. Le projet vise à offrir aux jeunes artistes arméniens la possibilité de travailler et de se perfectionner dans leur métier avec des comédiens et des metteurs en scène professionnels français, qui se rendront en Arménie pour leur apporter une vision et des expériences nouvelles, enrichissantes et souvent différentes.

Les participants provenant de différentes villes de l'Arménie et d'Artsakh, désormais familiarisés avec la langue française (grâce aux cours de français dans le cadre du projet), sont conviés à profiter de cette transmission, qui entremêle les pratiques, les langues et les dynamiques. Le projet a également engagé une équipe arménienne francophone, dont notamment professeurs de français et traducteurs.

Le projet est largement soutenu par l'Ambassade de France en Arménie, les Fondations « Aznavour » et « AURORA », L'UGAB France, La région Île de France, l'Association SPFA, les Fondations « KASA » et « Miassine », Le Courrier d'Erevan et le théâtre Stanislavski où vont se dérouler les ateliers.

Փրանսիայի և Հայաստանի միջև տասնամյակների աշխատանքի արդյունքում՝ դերասան, ռեժիսոր և պրոդյուսեր Սերժ Ավետիսյանը նախաձեռնել է Երկլեզու Դրամատիկական Արվեստանոցը: Նախագծի նպատակն է հայ երիտասարդ արտիստներին հնարավորություն ընձեռել աշխատել և կատարելագործվել իրենց մասնագիտության մեջ՝ ֆրանսիացի ռեժիսորների, բեմադրիչների և դերասանների հետ, ովքեր կժամանեն Հայաստան՝ բերելու իրենց հարստացնող և հաճախ տարբերվող տեսականը և նոր փորձը:

Մասնակիցները, ովքեր գալիս են Հայաստանի և Արցախի տարբեր քաղաքներից և ովքեր արդեն գրեթե ֆրանսախոս են (շնորհիվ նախագծով նախատեսված ֆրանսերենի դասընթացի), դառնալու են այս փոխանցումի մասը, որը ներհյուսում է տարբեր փորձեր, լեզուներ և դիմամիկաներ: Նախագծի մաս է կազմում նաև հայաստանաբնակ ֆրանսախոս թիմը՝ այդ թվում նաև ֆրանսերենի ուսուցիչները և թարգմանիչները:

Նախագիծը իրականացվում է աջակցությամբ Հայաստանում Փրանսիայի դեսպանատան, « Ազնավուր », « Ավրորա » հիմնադրամների, ՀԲԸՄ Փրանսիայի, Իլ դը Փրանս շրջանի, SPFA ընկերության, « KASA », « Miassine » հիմնադրամների, Le Courrier d'Erevan-ի և Ստանիսլավսկու անվան ռուսական դրամատիկական թատրոնի, որտեղ էլ անցկացվելու են աշխատարանները:

LES CANDIDATS/ ՄԱՍՆԱԿԻՑՆԵՐԸ

Amalia Ghambaryan / Ամալյա Գամբարյան (Gumri/Գյումրի)

Ես Ամալյան եմ:

Թատրոնին ու մարդուն հավատարիմ Ամալյան:

Իմ մասին ամենակարևորը, որ պետք է մի բառով ասեմ՝ ստեղծագործելն է: Այո՛, ես ամեն երևույթի, մարդու մեջ արվեստ ու հավատ եմ գտնում, որը հետո ստեղծագործություն է դառնում:

Ես ապրում եմ Գյումրիում : Ավարտել եմ թատերական ինստիտուտը, արդեն մեկ տարի է ստեղծագործում եմ նորածին թատրոնում ու մենք երկուսով մեծանում ենք: Այս քաղաքում ես ապրում եմ ու ինձ հետ ապրում է ծաղրածու Վիվին՝ սա ես եմ, որ ծնվեցի ութ տարի առաջ փոքրիկների համար: Ամենակարևոր բաներից մեկն էլ խելագարությունն է, որ զգում եմ տիկնիկային արվեստի հանդեպ: Մի խոսքով ես ապրում եմ այս փոքր ու սիրուն քաղաքում, որտեղ միշտ մի բան կա՝ զնալու ու ետ վերադառնալու համար:

Je m'appelle Amalia.

Amalia, celle qui est fidèle au théâtre et aux gens.

La chose la plus importante que j'ai à dire sur moi-même c'est l'élan de la création. Oui, je trouve de l'art et de la foi dans chaque phénomène, dans chaque personne, et cela devient plus tard une création.

J'habite à Gumri. Je suis diplômée de l'Institut de Théâtre et de Cinéma d'Etat d'Erevan. Je travaille dans un théâtre nouvellement créé et nous grandissons ensemble. Je vis dans cette ville et le clown Vivi vit avec moi. Vivi c'est moi, celle qui est née 8 ans auparavant pour les petits. L'une des choses les plus importantes c'est la folie que je ressens envers les marionnettes. En un mot, je vis dans cette petite et belle ville où il y a toujours une raison pour la visiter et y retourner.

Anouche Hakobyan / Անուշ Հակոբյան (Erevan/Երևան)

Հավատում եմ յուրաքանչյուր մարդու մեջ « թաքնված » տաղանդին և մարդուն: Հավատում եմ բարությանը, խղճին, հավատարմությանն՝ առանց շահախնդրության:

Ինձ նեղացնում են անարդարությունը, նյութապաշտությունը: Փորձում եմ իմ գործով հոգևոր արժեքներ սերմանել: Ինձ համար շատ մեծ դեր ունի ընտանիքի գաղափարը, ծնող-երեխա հարաբերությունները, երեխայի՝ աշխարհը յուրովի ընկալելու և ուսումնասիրելու հնարավորությունը: Լավ ապագա ունենալը կախված է նրանից, թե ինչ սերունդ մենք կդաստիարակենք հիմա:

Փորձում եմ հաճախ ինձ կողքից դիտել և չկորցնել կապը իրականության հետ: Չեմ ընկալում հիվանդությունները, ժամանակը, որ դրված է յուրաքանչյուր անհատի ճակատագրի վրա:

Այսպիսով, ես հնարավորություն եմ ստացել լինել այս մարմնում, այս ժամանակաշրջանում, այս երկրի վրա, և ի՞նչ է մնում անել...ամեն օրը սիրել իր դժվարություններով, յիշմերով, գույներով, երաժշտությամբ: Լինել ներդաշնակ և բնությանը մոտ: Երբեմն երևակայել, շատ ջուր խմել, կրթվել, ընկնել և նորից ու նորից բարձրանալ : Այս ամենն անպայման կարտացոլվի թե՛ աշխատանքում և թե՛ ընդհանրապես՝ կյանքում:

Ես Անուշն եմ:

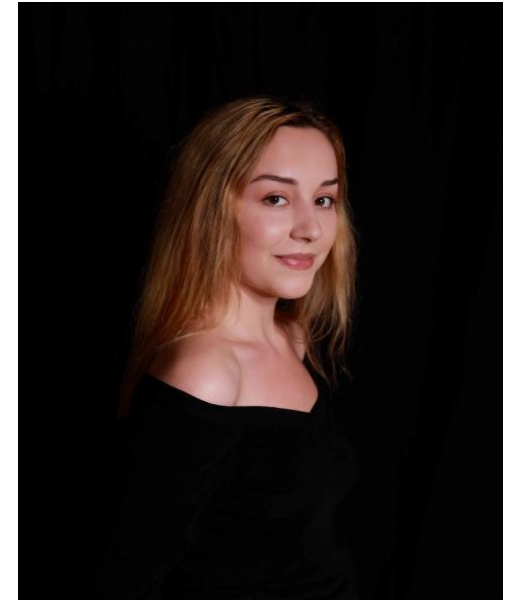
Je crois au talent et en la personne « cachée en chacun. Je crois en la bonté, la conscience, la loyauté sans intérêt personnel.

Ce sont l'injustice et le matérialisme qui me perturbent. J'essaie d'inculquer des valeurs profondes à travers mon travail. Pour moi, l'idée de famille, la relation parent-enfant, la capacité de l'enfant de percevoir et d'observer le monde autrement jouent un très grand rôle et la perspective d'avoir un bel avenir dépend de la génération que nous allons élever maintenant.

J'essaie souvent de me regarder de côté pour ne pas perdre le contact avec la réalité. Je ne perçois pas les maladies, le temps suspendu sur la destinée de chaque individu.

Ainsi, j'ai eu l'opportunité d'être dans ce corps, en cette période, sur cette terre... et ce qui reste à faire, c'est d'aimer chaque jour avec ses difficultés, ses rythmes, ses couleurs, sa musique. Être en harmonie et proche de la nature. Imaginer parfois, boire beaucoup d'eau, s'éduquer, tomber, se relever encore et encore. Tout cela se reflétera certainement à la fois au travail et dans la vie en général.

Je suis Anouche.

Anouche Petrosyan / Անուշ Պետրոսյան (Artsakh, Chouchi/ Արցախ, Շուշի)

Ես Անուշ Պետրոսյանն եմ՝ ծնված 2001 թ-ին, Մոսկվա քաղաքում, զինծառայողի ընտանիքում:

Հորս աշխատանքի պատճառով կամ միգրացե շնորհիվ ապրել եմ Արցախի մի շարք քաղաքներում և մեր անընդմեջ տեղափոխությունները իր դրական ազդեցությունը թողեցին այնքանով, որ ես ավելի հեշտ եմ ծանոթանում նոր մարդկանց հետ և ունեմ ընկերական մեծ շրջապատ:

Սովորել եմ Մարտակերտի, Ստեփանակերտի, Շուշիի դպրոցներում:

Շուշիում հանախել եմ Մանկապատանեկան ստեղծագործական կենտրոնի թատերական բաժին: Մասնակցել ենք բազմաթիվ մրցույթների հիմնականում գրավելով 1-ին պատվավոր տեղը և, մի առիթով, որպես պարզևատրում հրավեր ստացանք մասնակցելու « Էրեբունի-Երևան 2797 » տոնակատարությանը (սա թերևս իմ առաջին ամենամեծ հաջողությունն էր):

2017թ.-ին առաջարկ ստացա աշխատելու Շուշիի Մկրտիչ Խանդամիրյանի անվան պետական թատրոնում՝ որպես դերասանուհի: Թատրոնում աշխատելու տարիներին սովորեցի տիկնիկավարություն: Այդ ժամանակ սովորում էի նաև Շուշիի Արսեն Խաչատրյանի անվան հումանիտար քոլեջում, հիմնական գործիքս՝ դաշնամուր:

Ավելի հմտանալու մասնագիտությանս մեջ և թատերասեր շրջապատս էլ ավելի ընդլայնելու համար 2020թ.-ին ընդունվեցի ԵԹԿՊԻ՝ ժողովրդական արտիստ, պրոֆեսոր Նիկոլայ Ծատուրյանի արվեստանոց:

Je m'appelle Anouche Petrosyan et je suis née en 2001 à Moscou, dans la famille d'un militaire. En raison de ou grâce au travail de mon père, j'ai vécu dans plusieurs villes d'Artsakh. Nos déménagements constants ont eu un effet tellement positif qu'il m'est très facile de communiquer avec de nouvelles personnes et d'avoir un large cercle d'amis. J'ai étudié dans les écoles de Martakert, de Stepanakert et de Chouchi.

À Chouchi, j'ai fait du théâtre dans le Centre de Créativité pour les enfants et les jeunes. Notre compagnie participait à de nombreux concours, étant souvent lauréate, et en guise de récompense, nous avons reçu une invitation à participer à la célébration « Ereuni-Erevan 2797 » (c'était probablement mon premier grand succès).

En 2017, j'ai reçu la proposition de travailler en tant que comédienne au théâtre d'Etat de Chouchi du nom de Mkrtich Khandamiryan. Pendant mes années de travail au théâtre, j'ai appris à manipuler les marionnettes. Parallèlement, j'apprenais à jouer du piano au sein du Collège humanitaire du nom d'Arsène Khachatryan à Chouchi.

Afin de devenir plus compétente dans mon métier et pour élargir encore plus mon expérience théâtrale, en 2020, je suis entrée à l'Institut de Théâtre et de Cinéma d'Etat d'Erevan et j'ai intégré l'atelier de Nikolay Tsaturyan, Professeur et Artiste national.

Arévik Gévorgyan / Արևիկ Գևորգյան (Erevan/Երևան)

Ես Արևիկն եմ: Ծնվել եմ մութ ու ցուրտ, հեռավոր 1991 թվականին, քաղաք Երևանում: Եվ այսպես առաջին մասնագիտությամբ նկարիչ եմ: Իսկ ահա 22 տարեկանում ինձ համար բացահայտեցի մի մասնագիտություն, որը շուտով դարձավ կենսակերպ: Կատարեցի կյանքիս թերևս ամենակարևոր որոշումներից մեկը և ընդունվեցի Երևանի թատրոնի և կինոյի պետական ինստիտուտ՝ դերասանական բաժին: Այժմ ապրում եմ ակտիվ ստեղծագործական կյանքով՝ նկարահանվում եմ ֆիլմերում, խաղում եմ թատրոնում:

Միրում եմ խորտակվել՝ գլխովին, և որ ամեն օր չխորտակվեմ այս անձով քաղաքում՝ Երևանում ինձ համար ստեղծել եմ մի կտոր Փարիզ: Ստեղծել եմ իմ շապիկների բրենդը À Par_is: Սա մի շարք է, որը փառաբանում է սերը: Երագում եմ լինել Փարիզում (Jardin des Tuileries), գտնել կանաչ աթոռս ու մտովի փնտրել իմ տեղն այս կյանքում:

Գիտե՞ք իմ կյանքն ունի soundtrack, ահա [այն](#) : Թվում է թե այս մեղեդին համապատասխանում է իմ բոլոր ապրումներին՝ ամենամռայլ եղանակից մինչև կիզիչ արև: Կա նաև մի ֆիլմ, որը կարծես ծով լինի, ինչին կարող եմ անվերջ նայել և որի վերնագիրն է «Un homme et une femme» :

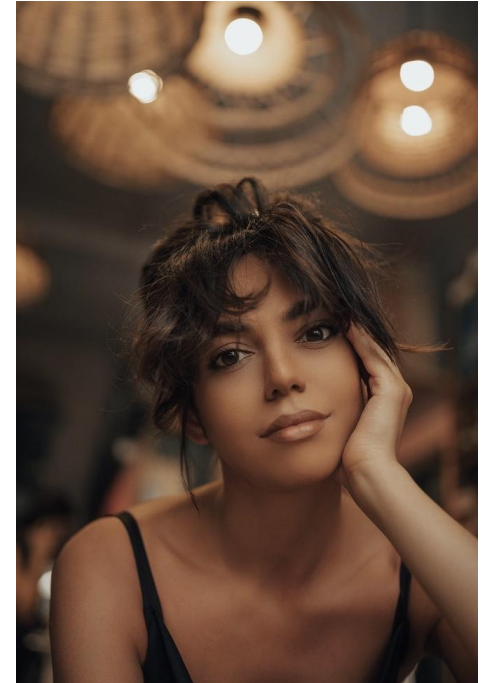
Անբուժելի կախվածություն ունեմ կրուասաններից, դրսում հաճախ բարձր երգում եմ քայլելիս ու... ու ավարտ չունեմ. այո, չունեմ՝ անվերջ հոսում եմ, քանի որ ունեցածս միայն սերն է (Quand on n'a que l'amour): Ես ապրում եմ քանի կա սեր, կամ կա սեր քանի ես ապրում եմ, ուրեմն՝ առաջ:

Je m'appelle Arévik, je suis née en 1991, une année sombre et froide, dans la ville d'Erevan. Je suis artiste peintre de mon premier métier. Et à 22 ans, j'en ai découvert un autre qui est vite devenu mon art de vivre. J'ai pris l'une des décisions les plus importantes de ma vie et je suis entrée à l'Institut de Théâtre et de Cinéma d'État d'Erevan pour me former au métier de comédien. Actuellement, je vis une vie créative active, je joue dans des films et au théâtre.

J'aime me noyer entièrement mais pour ne pas me noyer dans cette ville sans mer, j'ai créé ma propre marque de t-shirt nommé À Par_is. C'est une série qui glorifie l'amour. Mon rêve est de visiter Paris (Jardin des Tuileries) pour trouver ma chaise verte et chercher ma place dans cette vie.

Vous savez, ma vie a une bande-son, [la voici](#). Cette chanson semble correspondre à tous mes sentiments, du temps le plus maussade à la chaleur torride. Il y a un film qui ressemble à une mer que je peux toujours regarder. Il s'agit du film « Un homme et une femme ».

J'ai une addiction incurable aux croissants, je chante souvent fort dehors en marchant, et je n'ai pas de fin, oui je n'ai pas de fin, car je n'ai que de l'amour (Quand on n'a que l'amour). Je vis tant qu'il y a l'amour, ou il y aura de l'amour tant que je vivrai. Donc, en avant !

Armen Gabrielyan / Արմեն Գաբրիելյան (Artsakh, Chouchi/ Արցախ, Շուշի)

Ես Արմենն եմ Գաբրիելյան, 24 տարեկան, բերդաքաղաք Շուշիից: Աշխատում եմ Շուշիի Մկրտիչ Խանդամիրյանի անվան պետական թատրոնում որպես դերասան: Շուշիի ազատագրումից հետո, երբ ստեղծվեց թատրոն ես հինգ տարեկան էի ու արդեն դերեր ունեի ներկայացումներում:

Իմ հիշողություններում, տաք անկյունում ամուր պահել եմ մանկությանս հուշերը, հայրական տունս, ու պատմությունս, որը պոկել են ինձանից: Պատերազմը շատ բան տարավ մեզանից, կռվում չմեռա, ուրեմն ապրելու եմ, իմ հոգու գործին նվիրված:

Je suis Armen Gabrielyan, j'ai 24 ans, originaire de la ville de Chouchi. Je suis comédien au Théâtre d'Etat de Chouchi du nom de Mkrtitch Khandamiryan. Après la libération de Chouchi, lorsque le théâtre fut créé, j'avais cinq ans et on me proposait déjà des rôles dans des représentations.

Dans ma mémoire, dans un coin chaleureux, j'ai gardé les souvenirs de mon enfance, de la maison paternelle et de l'histoire qui m'a été arrachée. La guerre nous a beaucoup pris, je ne suis pas tombé dans le combat, alors je vivrai, dévoué au métier de mon âme.

Christina Danielyan / Քրիստինա Դանիելյան (Erevan/Երևան)

Ես Քրիստինան եմ, մասնագիտությամբ իրավաբան եմ, սակայն 11 տարեկանից հաճախել եմ ԳԱԿ Փոքր թատրոն ստուդիան և մինչ օրս կապել եմ իմ կյանքը բեմի հետ: Բացի թատերական ներկայացումներից հանդիսանում եմ « Unlimited » ներառական պրոֆեսիոնալ պարային խմբի անդամ:

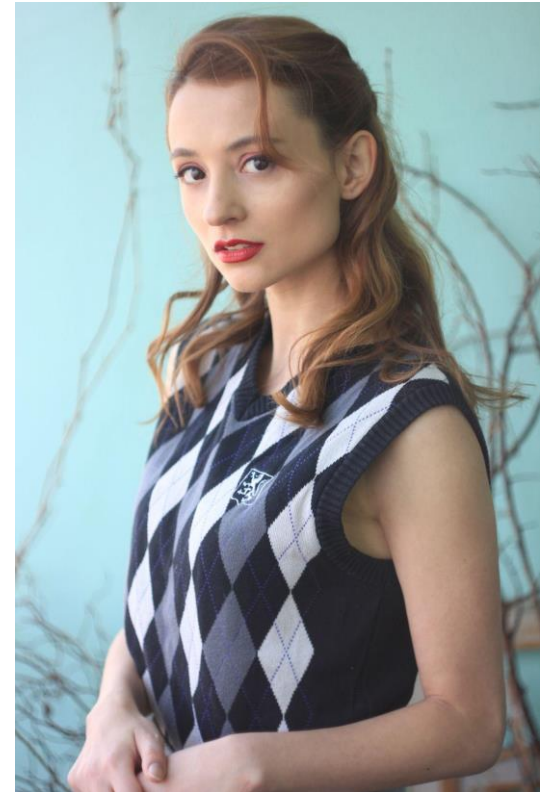
Նաև մոդել եմ և համագործակցում եմ տարբեր հագուստի դիզայներների հետ: Խաղացանկում ունեմ շատ թատերական և պարային ներկայացումներ, ներառված եմ եղել տարբեր միջազգային պրոեկտներում:

Միշտ բաց եմ նոր գիտելիքներ, հնարավորությունների և առաջ քայլելու համար: Շատ սիրում եմ նկարել ձեռքով, լուսանկարել և յոգա: Հավակնում եմ այն գաղափարին, որ պետք է միշտ մաքուր պահել միտքը, հոգին և մարմինը և բարի լինել աշխարհի նկատմամբ, քանի որ այն ինչ արտացոլում ես վերադառնում է դեպի քեզ: Ուրախ եմ լինել այս պրոեկտի մի մասնիկը:

Je m'appelle Christina, je suis avocate de profession, mais depuis l'âge de 11 ans, j'ai fréquenté l'atelier du Petit théâtre du Centre National d'Esthétique et à ce jour, j'ai lié ma vie à la scène. En plus des représentations théâtrales, je suis membre du groupe de danse professionnel inclusif intitulé « Unlimited ».

Je suis aussi mannequin et je collabore avec différents créateurs de vêtements. J'ai beaucoup de représentations théâtrales et de danse dans le répertoire et j'ai été impliquée dans divers projets internationaux.

Je suis toujours ouverte à de nouvelles connaissances et aux opportunités pour avancer. J'aime dessiner, prendre des photos et faire du yoga. J'aspire à l'idée qu'il faut toujours garder propres son esprit, tout comme son âme, son corps et être gentil avec le monde, parce que tout ce que tu reflètes, te revient. Je suis heureuse de faire partie de ce projet.

Christina Simonyan / Քրիստինա Սիմոնյան (Erevan/Երևան)

Փոքր հասակից միշտ սիրել եմ անցնել Երևանի կոնսերվատորիայի շենքի մոտակայքով: Այնտեղից միշտ լսվում էին տարբեր գեղեցիկ ձայներ ու նվագներ: Այն մտքով, որ ես նույնպես պետք է կարողանամ ստեղծել այդ գեղեցիկը, ավարտեցի երաժշտական դպրոցը՝ նվագելով դաշնամուր և ֆլեյտա: Ապա զբաղվեցի ակադեմիական երգեցողությամբ: Ստեղծեցինք մեր բենդը, գրում էինք մեր սեփական երգերը, ելույթներ ունենում տարբեր հարթակներում և երկրներում: Իսկ հետո որոշում կայացրեցի ընդունվել Երևանի թատրոնի և կինոյի ինստիտուտը: Այս տարի ավարտեցի դերասանական արվեստ բաժինը: Ես Քրիստինա Սիմոնյանն եմ: Չեմ դադարում կատարելագործվել և այս ամենը սինթեզելով՝ փորձում եմ գնալ այն ճանապարհով, որը ինձ կօգնի գնահատել, ստեղծել և ներկայացնել մարդկանց արդեն իսկ իմ արվեստը՝ գեղեցիկի իմ ըմբռնումը:

Depuis mon plus jeune âge, j'aimais beaucoup passer devant le bâtiment du Conservatoire d'Erevan. On y entendait toujours de belles voix et de la musique. Gardant dans l'esprit l'idée que je devrais aussi être capable de créer cette beauté, j'ai fréquenté une école de musique pour apprendre à jouer du piano et de la flûte. Ensuite, j'ai fait du chant classique. Nous avons créé notre propre groupe, nous avons écrit des chansons et chanté sur différentes plateformes et dans différents pays. Et puis j'ai décidé d'entrer à l'Institut de Théâtre et de Cinéma d'Etat d'Erevan. J'ai obtenu cette année mon diplôme de comédienne. Je m'appelle Christina Simonyan. Je n'arrête pas de me perfectionner et en synthétisant tout cela, j'essaie de suivre le chemin qui me permettra d'apprécier, de créer et de présenter au public mon art à moi, ma perception de la beauté.

Ella Mnatsakanyan / Էլլա Մնացականյան (Erevan/Երևան)

Ո՞վ եմ ես: Հը՛մ, երկար, արևագույն վարսերով ու փոքր մարմնով մի աղջիկ, ով խելքը տվել է իրավաբանությանը, բայց հոգով ընդմիջտ սիրահարված է արվեստին: Դե՛, ես էլ, ինչպես բոլորը, նախ ծնվել եմ, հետո՝ մեծացել, մեծացել, մեծացել: Էդ ամենի արանքներում էլ հասցրել եմ 2 դպրոց ու 1 համալսարան ավարտել, սովորել ֆրանսերեն ու ինքս ինձ փորձել փառատոնային ներկայացումներում: Հա՛, մոռացա ասել. մեկ-մեկ, երբ բախտս բերում է ու ճիշտ պահին ճիշտ տեղում ամերեսվում եմ մուսայիս, ինչ-որ տողեր եմ խզրզում թղթին, եթե չէ՝ մոռանում եմ ու անցնում առաջ: Միրում եմ կաթնային շոկոլադ ու կապույտի բոլոր երանգները, չեմ սիրում մեղր ու անձրևոտ եղանակ: Լավ եմ հիշողությունից ու լսողությունից, վատ՝ նկարելուց, բարի լինելուց, մեկ էլ՝ իմ մասին տեքստերն ավարտելուց :)

Qui suis-je ? Hmmm, une fille aux cheveux longs et roux, qui a choisi la profession de juriste, mais dont l'âme est tombée amoureuse de l'art pour toujours. Moi aussi, comme tout le monde, je suis née d'abord, puis j'ai grandi, grandi, grandi. Entre tout cela, j'ai réussi à terminer deux écoles et une université, à apprendre le français et à m'essayer dans des festivals de théâtre. En plus, parfois lorsque j'ai la chance de rencontrer ma muse au bon moment et au bon endroit, je gribouille quelques lignes sur le papier, sinon, j'oublie et je passe à autre chose. J'aime bien le chocolat au lait et toutes les nuances du bleu, je n'aime pas le miel et la pluie. Je suis forte en mémoire et en ouïe, mauvaise en dessin et je n'arrive pas à finir les textes qui me décrivent :)

Ghazaros Teknejyan / Ղազարոս Թեքնեջյան (Erevan/Երևան)

Ես Ղազարոսն եմ Թեքնեջյան: Ծնվել ու ապրում եմ Երևանում: 25 տարեկան եմ: Ավարտել եմ Հայաստանում ֆրանսիական համալսարանի իրավաբանական ֆակուլտետը: Այնուհետև զինծառայությունից հետո ուսումնառությունս եմ մագիստրատուրայում << պետական կառավարման ակադեմիայի իրավագիտություն բաժնում: Մասնագիտական կրթությանս զուգահեռ հետաքրքրվել ու մասնակցել եմ բազմաթիվ դասընթացների ու սեմինարների ամենատարբեր թեմաներով՝ արվեստից մինչև քաղաքականություն, սոցիալական ոլորտից մինչև խաղաղաշինություն: Վերջին շրջանում առավել կենտրոնացել եմ արվեստի վրա՝ առանձնացնելով մի քանի ճյուղեր, որոնք առավել հետաքրքրում են՝ երաժշտություն, ֆիլմաստեղծում, լուսանկարչություն, թատրոն: Դեռ չեմ կարողանում սահմանել ինձ համար արվեստ եզրույթը, բայց զգում եմ այն մեծ ուժն ու ձգողությունը, որ կա իմ ու արվեստի միջև: Հոբբիներիցս կառանձնացնեմ լողը, հեծանվավազքը, վլոգինգը ու ստեղծագրությունը:

Je m'appelle Ghazaros Teknejyan. Je suis né et j'habite à Erevan. J'ai 25 ans. Je suis diplômé de la Faculté de droit de l'Université française d'Arménie. Après mon service militaire, j'ai poursuivi mes études en master, dans le département de droit de l'Académie d'administration publique de la RA. Parallèlement à ma formation professionnelle j'ai participé à de nombreux cours et séminaires sur divers sujets relatifs à l'art, à la politique, à la sphère sociale et à la consolidation de la paix. Aujourd'hui, je suis davantage concentré sur l'art, mettant l'accent sur plusieurs domaines intéressants pour moi, dont la musique, le cinéma, la photographie, le théâtre.

Je n'arrive pas encore à définir le concept de l'art pour moi, mais je ressens une grande gravité et une attraction particulière qui existe entre moi et l'art. Parmi mes loisirs, je tiens à citer la natation, le cyclisme, le vlogging et l'écriture créative.

Grigor Poghosyan / Գրիգոր Պողոսյան (Vanadzor/Վանաձոր)

Երիտասարդ կինոռեժիսոր: Ինստիտուտի ավարտական «Ուր ենք զնում» ֆիլմով 2017 թվականին մասնակցել եմ «Ոսկե Ծիրան» կինոփառատոնին: 2018-ին Կանադայում, Համագային «Նում» փառատոնին ստացել եմ «Լավագույն ծագող աստղ» մրցանակ:

Ծնվել եմ 1996 թվականին Լոռվա Վանաձոր քաղաքում: Սովորել եմ տեղի դպրոցներում: Դպրոցն ավարտելուց հետո սովորել եմ ԵԹԿՊԻ Վանաձորի մասնաճյուղում կինոարվեստ՝ հեռուստառեժիսուրա Աշոտ Գևորգյանի արվեստանոցում:

Ապրում եմ Վանաձորում, գոյատևում՝ Երևանում:

Jeune réalisateur. En 2017, j'ai participé au Festival du cinéma « Abricot d'Or » avec le film réalisé pour la fin d'études de l'Institut intitulé « Où allons-nous ? ». En 2018, j'ai reçu le Prix Étoiles Galaxie au Festival National « Grenade » au Canada.

Je suis né en 1996 dans la ville de Vanadzor, dans la région de Lori. J'ai étudié dans les écoles et lycées locaux. Après avoir obtenu mon baccalauréat, j'ai été formé à la réalisation cinéma et télévision à l'Institut de Théâtre et de Cinéma d'Etat d'Erevan, dans la branche de Vanadzor, dans l'atelier d'Ashot Gévorgyan.

Je vis à Vanadzor et survis à Erevan.

Hamlet Nahapetyan / Համլետ Նահապետյան (Erevan/Երևան)

Ձեզ հետ խոսում է Համլետը, բայց ոչ Շեքսպիրի: Մարդ, ով երբեք չէր մտածի, որ կգրադվի արվեստով: Նա նախանձում էր մարդկանց, ում ծափահարում էին և դա նրան մոտիվացրեց բարձունքներ գրավելու, դերասանական արվեստով զբաղվելու ու ծափեր կորզելու:

Բացի լավ ու տաղանդավոր դերասան լինելուց, նա նաև լավ մարդ է, ով ինքնուրույն է կերտել իր ճանապարհը՝ հաղթահարելով դժվարություններ և քայլ առ քայլ մոտեցել էնդշպիլին: Ես ուղղակի հաջողակ եմ, ինձ տրվում է անհնարինը՝ ինձ տրվել էք դուք:

Այն պահին, երբ ես գրում էի այս տողը, կարծում էի, թե որևէ հետաքրքիր բան կասեմ: Բայց ահա թե ինչ ստացվեց...
Հ.Գ. Ժպիտ

C'est Hamlet qui vous parle, mais pas celui de Shakespeare. Un homme qui n'aurait jamais pensé faire de l'art. Il était jaloux des gens qu'on applaudissait : une bonne raison pour se motiver à atteindre des sommets, s'engager dans l'action et « extorquer » des applaudissements. En outre d'être un bon comédien, il est aussi une bonne personne qui a fait son chemin lui-même, surmontant les difficultés, s'approchant pas à pas de la fin du jeu. Je suis juste chanceux, on me donne l'impossible, vous.

Au moment où j'écrivais cette ligne, je pensais pouvoir dire quelque chose d'intéressant. Mais voilà ce que j'ai eu...

P.S. Sourire

Hélène Gévorgyan / Էլեն Գևորգյան (Vanadzor/Վանաձոր)

Նա սպոնտան մարդ է, ով առավոտյան որոշում է մնալ տանը, բայց երեկոյան արդեն ոչ միայն տանը չի լինում, այլև՝ քաղաքում: Անսահման սիրում է առավոտները, սև դառը սուրճը, գրքերից հոտ քաշելը, հանդիպումներին կես ժամ շուտ գնալը, ֆրանսիական կինոն, բնության մեջ լինելը, զգալ բնությունը իր ներսում, ուղեղում, հոգում, մշտապես սիրահարված լինելը, շարժվելն ու ապրելն այնպես՝ ասես իր կինոն է նկարվում:

Նրա անունը Էլեն է:

Elle, c'est une personne spontanée, qui, le matin, décide de rester à la maison, mais le soir, elle n'est ni chez elle, ni dans la ville. Elle adore les matinées, le café amer, l'odeur des livres, les retards aux rendez-vous, le cinéma français, sentir la nature à l'extérieur et à l'intérieur, dans la tête et l'âme, l'éternel état amoureux, le mouvement et la façon de vivre comme si elle était filmée ! Elle s'appelle Hélène.

Karen Arghamanyan / Կարեն Արղամանյան (Spitak/Սպիտակ)

Ես Կարենն եմ, մասնագիտությամբ՝ դերասան:

Մովորել եմ Սպիտակի տիկնիկային և Վանաձորի դրամատիկական թատրոններում:

Այժմ բնակվում եմ Երևանում և զբաղվում եմ տարատեսակ աշխատանքներով, մինչև աստիճանաբար կարողանամ իմ տեղը գտնել թատրոնում և կինոյում:

Գրում եմ տարբեր ժանրերի սցենարներ:

Ինձ համար կարևոր արժեքներ են նպատակը, հանուն որի քայլում ես առաջ, ընտանիքը և ընկերները:

Ազատ ժամանակ նախընտրում եմ մտածել իմ արած-չարածների, ինչպես նաև մարդկանց մասին, որոնց երբև կամա թե ակամա նեղացրել եմ:

Je m'appelle Karen et je suis comédien.

J'ai étudié au Théâtre des Marionnettes de Spitak et au Théâtre dramatique de Vanadzor. Actuellement, je vis à Erevan et j'occupe divers postes jusqu'à ce que je puisse progressivement trouver ma place dans le théâtre et le cinéma.

J'écris des scénarios de différents genres.

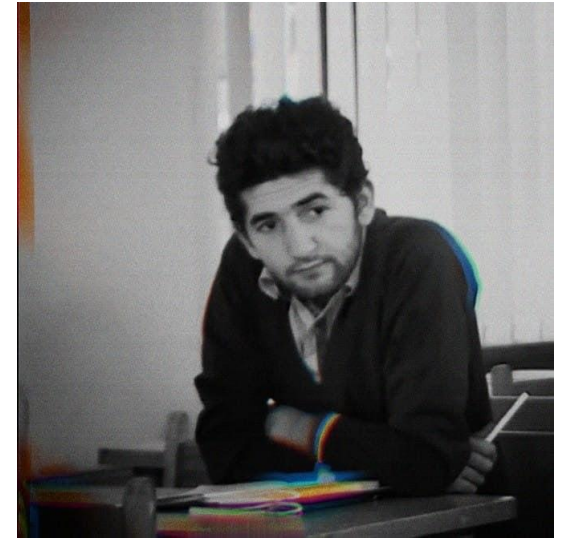
Pour moi, les valeurs les plus importantes sont les objectifs pour lesquels j'avance, la famille et les amis.

Quand j'ai du temps libre, je préfère penser à ce que j'ai fait ou ce que je n'ai pas fait, tout comme aux personnes que j'aurais pu blesser, bon gré mal gré.

Karen Movsesyan / Կարեն Մովսեսյան (Artsakh, Berdzor/ Արցախ, Բերձոր)

Ես մեծացել եմ Արցախի Բերձոր քաղաքում; Ունենալով ստեղծագործական ընտանիք, 6 տարեկանից հաճախել եմ երաժշտական դպրոց և առաջնահերթ ծանոթանալով ժողովրդական ստեղծագործություններին: Այնուհետև սովորել եմ նվագել նաև տարբեր՝ հարվածային, փողային, լարային, տեղնաշարային և այլ երաժշտական գործիքներ:

Ցանկություն ունենալով հիմնել իմ «Artsakh>Mult Project» և «Artsakh>Band» նախագծերը և նոր թատրոն Բերձորում (Բ. Օվչյանի անվան)՝ ընդունվել եմ նախ ԵԹԿՊԻ «Դերասանական արվեստ» ֆակուլտետ, իսկ ընթացքում աշխատելով 3 տարի խաղացել եմ նաև ԱՀ մայրաքաղաք՝ Ստեփանակերտի Վահրամ Փափազյանի անվան պետական դրամատիկական թատրոնում: Արվեստի կոնցեպտացիոն նպատակներով շարունակել եմ ուսումնառումն նաև ԵԹԿՊԻ մայր ԲՈՒՀ-ի Կինոյի, հեռուստատեսության և անիմացիայի ֆակուլտետի մագիստրատուրայում «Անիմացիոն ռեժիսուրա» մասնագիտությամբ: ՀՀ-ում մշտապես փորձում եմ հնարավորության դեպքում ստեղծել որևէ թիմ և նոր նախագծեր: Միրում եմ ուսումնասիրել մարդկանց, երեխաներին, թույլակներին ու կապիկներին, երբեմն էլ երկար նայել հակառակ սեռի ներկայացուցիչների կիսահարթած ձեռնարկները: Հետաքրքրված և ոգևորված եմ՝ «Atelier Art Dramatique»-ի և Ֆրանսերեն լեզվի տիրապետման և մասնագիտական կատարելագործման հնարավորությունով:

J'ai grandi dans la ville de Berdzor, en Artsakh. Issu d'une famille artistique, j'ai fréquenté une école de musique dès l'âge de 6 ans et tout d'abord, je me suis familiarisé avec les compositions folkloriques. Ensuite, j'ai commencé à maîtriser les instruments à cordes, à vent, à clavier, de percussion, etc.

Souhaitant créer mes projets « Artsakh>Mult Project », « Artsakh> Band » et fonder un nouveau théâtre à Berdzor (d'après B. Ovchyan), j'ai fait une licence en spécialité comédien à l'Institut de Théâtre et de Cinéma d'Etat d'Erevan, travaillant parallèlement en tant que comédien au théâtre dramatique d'Etat de Stepanakert (d'après Vahram Papazyan) pendant trois ans. Ensuite à des fins conceptuelles, j'ai poursuivi mes études en master dans le même Institut à la Faculté de cinéma, télévision et animation pour devenir réalisateur de films d'animation. J'essaie toujours de créer une nouvelle équipe et de monter de nouveaux projets en Arménie.

J'aime observer les gens, les enfants, les perroquets, les singes et parfois regarder longuement les disputes de femmes enivrées.

Je suis intéressé et enthousiasmé par le projet de l'apprentissage du français et du développement de mes capacités professionnelles-une possibilité offerte par l'Atelier Art Dramatique.

Lena Galstyan / Լենա Գալստյան (Gumri/Գյումրի)

Ես Լենան եմ: Իմ ամենամեծ հասկանիչը լավատեսությունն է, ինչն անընդհատ մղում է ինձ սովորել, սովորել և երագել: Երագանքներ շատ ունեմ: Դրանք փորձում եմ դասավորել ըստ առաջնահերթության և դարձնել նպատակներ: Նախևառաջ ուզում եմ իմ գիտահետազոտական աշխատանքի թեման՝ NLP (Neuro-Linguistic Programming)-ը ներմուծել ոչ միայն արվեստ, այլ բերել կյանք:

Միրում եմ կենդանիներ: Երագում եմ օրերից մի օր իմ հայրենի քաղաքում ստեղծել անօթևան կենդանիների խնամքի կենտրոն:

Լինելով դերասանուհի՝ երագում եմ խաղալ համաշխարհային բեմերում, որ աշխարհի ազգերը հային ճանաչեն նաև իմ ներդրումով:

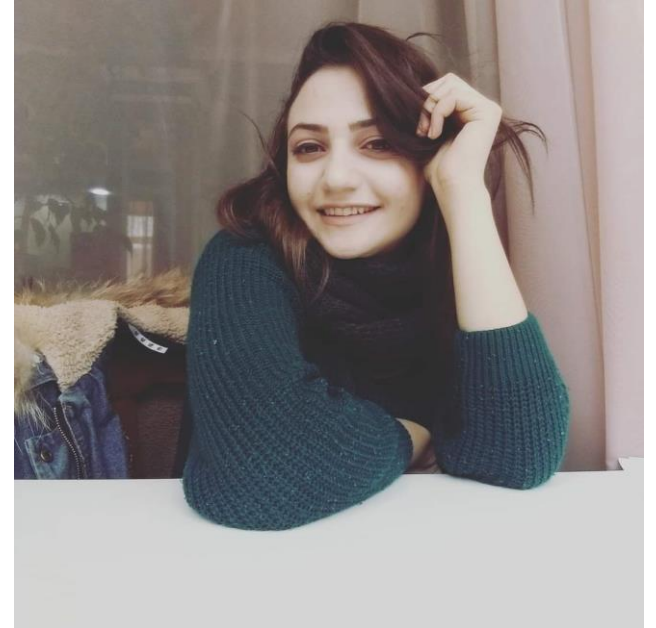
Ընթերցանությունն իմ տարերքն է, բայց գուզընթաց սիրում եմ պարել, երգել, խնամել բույսեր: Մի խոսքով՝ մարդ եմ, որի կյանքի գերագույն նպատակը մարդկանցից ոչ թե ժպիտ գողանալը, այլ պարգևելն է:

Je suis Léna. Ma plus grande caractéristique est l'optimisme, qui me pousse constamment à apprendre, à apprendre et à rêver. J'ai beaucoup de rêves. J'essaie de les prioriser et d'en faire des objectifs. Tout d'abord, je veux introduire le sujet de mon travail de recherche, la PNL (Programmation Neuro-Linguistique) non seulement dans l'art, mais aussi pour l'appliquer dans la vie.

J'aime les animaux, je rêve un jour de créer un centre de soins pour animaux sans abri dans ma ville natale.

En tant que comédienne, je rêve de jouer sur les scènes mondiales afin que les nations du monde puissent reconnaître les Arméniens aussi par ma contribution.

J'adore lire, et en même temps j'aime danser, chanter, prendre soin des plantes. En un mot, je suis une personne dont l'objectif principal dans la vie n'est pas de voler le sourire aux gens, mais d'en donner.

Lilit Baghdasaryan / Լիլիթ Բաղդասարյան (Erevan/Երևան)

Ես Լիլիթ Բաղդասարյանն եմ: Ծնվել եմ 1995 թվականին՝ Երևանում: Դպրոցին զուգահեռ սովորել եմ «Բարեկամություն» պետական անսամբլում: Առաջին անգամ բեմ եմ բարձրացել որպես պարուհի: 2013 թ.-ին ընդունվում եմ Երևանի Թատրոնի և Կինոյի Պետական ինստիտուտ ռեժիսուրա մասնագիտացմամբ: Ավարտելուց մինչ օրս աշխատում եմ թատրոնում, իսկ 2021 թ.-ից դասավանդում եմ ինստիտուտում: Մասնակցել եմ տարբեր դասընթացների, որոնց շարքում նաև դասվում է երկլեզու դրամատիկական արվեստանոցը: Սա նոր փորձ է ինձ համար, նոր կենսագրություն: Ինչ վերաբերում է բնութագրական հատկանիշներին՝ բացի արվեստից ինձ ոչինչ չի հետաքրքրում, ես ծայրահեղ աշխատասեր եմ, սակայն երբ հանգստանում եմ դա տևում է ամենաքիչը 1 տարի: Չեմ սիրում քնել, շատախոսել, սուրճի չարաշահման պատճառով երկու անգամ հայտնվել եմ սրտաբանի մոտ: Մեծ հույսեր ունեմ այս ծրագրից, քանի որ իմ երազանքն է ունենալ իմ սեփական թիմը և ստեղծել իմ էքսպերիմենտալ թատերախումբը, դրա համար ես ոչինչ չեմ խնայում և ամեն հնարավոր երևույթից, որն ինձ գիտելիք ու փորձ կտա՝ կառչում եմ:

Je m'appelle Lilit Baghdasaryan. Je suis née en 1995 à Erevan. Parallèlement à l'école, j'ai fait de la danse dans l'ensemble d'Etat « Barekamutyun » (fr. « Amitié »). C'est en tant que danseuse que je suis montée sur scène pour la première fois. En 2013, je suis entrée à l'Institut de Théâtre et de Cinéma d'Etat d'Erevan pour me former à la spécialité de réalisateur. Après avoir obtenu mon diplôme, je travaille au théâtre et depuis 2021, j'enseigne à l'Institut. J'ai participé à diverses formations, dont l'Atelier d'Art dramatique. C'est une nouvelle expérience pour moi, une nouvelle biographie. Quant à mes caractéristiques, je ne m'intéresse à rien d'autre qu'à l'art. Je suis extrêmement travailleuse, mais quand je décide de prendre une pause, cela prend au moins un an. Je n'aime pas dormir, ni parler beaucoup et j'ai été deux fois chez le cardiologue à cause de l'abus du café. J'ai de grandes attentes de ce projet, car mon rêve est d'avoir ma propre équipe, de créer ma compagnie de théâtre expérimental, c'est pourquoi je ne ménage rien, je m'accroche à chaque opportunité possible, qui me donnera des connaissances et de l'expérience.

Masis Avagyan / Մասիս Ավագյան (Artsakh)

Ես Մասիս Ավագյանն եմ քսաներեք տարեկան, Արցախից: Մասնագիտությամբ դերասան եմ: Սիրում եմ հնդկաձավարով փլավ, հորթի խորոված, խմում եմ կարմիր տնական կոմպոտ, քանի որ դա նպաստում է իմ մոտիվացիային:
Ազատ ժամանակ կարդում եմ գրքեր, զբաղվում ինքնակրթությամբ կամ վարում հեծանիվ:

Je m'appelle Masis Avagyan, j'ai vingt-trois ans et je viens d'Artsakh. Je suis comédien de profession. J'aime le pilaf de sarrasin, le barbecue de veau, je bois de la compote rouge faite maison, car cela me motive.
Quand j'ai du temps libre, je lis des livres, je m'auto-éduque ou je fais du vélo.

Nadezhda Israelyan / Նադեժդա Իսրայելյան (Erevan/Երևան)

Ես Նադեժդան եմ: Ռուսերենից թարգմանաբար իմ անունը նշանակում է «հույս», ինչը շատ պարտադրող է:

Ծնվել ու ապրում եմ Երևանում: 2020թ.-ին ավարտել եմ ԵԹԿՊԻ-ի թատրոնի ռեժիսուրայի ֆակուլտետը, Ռ.Բաբայանի արվեստանոցը: Ուսանողական տարիներին բեմադրել եմ մի քանի ներկայացում և մասնակցել եմ միջազգային փառատոնների:

Արվեստը միշտ եղել է իմ կյանքի անբաժան մասը՝ զբաղվել եմ նկարչությամբ, դիզայնով, կիրառական արվեստով և իհարկե սիրում եմ գրականություն: Ավելի ուշ՝ դպրոցի ավարտական տարիներին, բացահայտեցի թատերային աշխարհը և այդ պահից հասկացա, որ ուրիշ այլ բանով չեմ ուզում զբաղվել:

Մտեղծագործական պրոցեսում ես փորձում եմ անընդհատ փնտրել նոր ձևեր, նոր գրականություն, նոր ասելիքներ ու գաղափարներ: Ինձ համար թատրոնում ամենակարևորը ստեղծելն է կապ հանդիսատեսի ու դերասանների միջև, տալ հանդիսատեսին մտածելու ու զգալու տեղ: Ես կարծում եմ որ թատրոնը մարդու համար շատ կարևոր երևույթ է, քանի որ այն հարթակ է, որտեղ մարդը կարող է ինքն իրեն տեսնել կողքից: Այսպիսով աշխատելը ու ստեղծագործելը թատրոնում դարձել է իմ կյանքի առաքելությունը, որը կատարում եմ մեծ սիրով և պատասխանատվությամբ:

Je m'appelle Nadezhda. Traduit du russe, mon prénom signifie « espoir » et cela impose beaucoup.

Je suis née et j'habite à Erevan. En 2020, j'ai terminé l'Institut de Théâtre et de Cinéma d'Etat d'Erevan, la Faculté de mise en scène théâtrale à l'Atelier de Monsieur R. Babayan. Pendant mes années d'études, j'ai mis en scène plusieurs pièces et j'ai participé à de nombreux festivals internationaux.

L'art a toujours fait partie intégrante de ma vie, je me suis consacrée à la peinture, au design, aux arts appliqués et bien sûr, j'aime la littérature. Plus tard, pendant les dernières années scolaires, j'ai découvert le monde du théâtre, et à partir de ce moment j'ai réalisé que je ne voulais rien faire d'autre.

Dans le processus créatif, j'essaie constamment de trouver de nouvelles façons, de nouvelles littératures, de nouveaux propos et de nouvelles idées. Pour moi, la chose la plus importante dans le théâtre est de créer un lien entre le public et les comédiens, de permettre au public de réfléchir et de ressentir. Je pense que le théâtre est un phénomène très important, car c'est une plateforme où une personne peut s'observer de côté. Ainsi, travailler et créer dans le théâtre est devenu la mission de ma vie, que je remplis avec une grande responsabilité.

Narek Minassian / Նարեկ Մինասյան (Erevan/Երևան)

Թատրոնի և ճարտարապետության աշխարհները կցված են եղել իմ անձին դեռ վաղ հասակից՝ ծնված լինելով մի ընտանիքում, որտեղ բոլոր նախնիները եղել են դերասաններ, ռեժիսորներ, ճարտարապետներ և ինժեներներ... Ու այսպես ես հայտնվեցի հիշյալ մասնագիտությունների խաչմերուկում:

Ծնվել և մանկությանս վաղ տարիները անց եմ կացրել Թեհրանում: Ինձ բախտ վիճակվեց ականատես և մասամբ մասնակից լինել տատիկիս՝ բեմադրիչ-դերասանուհի Լորիկ Մինասյանի թատերական աշխարհին ու բեմադրությունների ընթացքին... 2003-ից, երբ հաստատվեցինք Հայաստանում, սկսեցի սովորել և հետագայում խաղալ Գեղագիտության Ազգային Կենտրոնի Փոքր Թատրոնում՝ գեղարվեստական ղեկավար Վահան Բադալյանի հետ: Մասնակցել եմ մի շարք թատերական միջազգային փառատոնների: 2014 թվականից ընդգրկվել եմ տարածաշրջանի առաջին ներառական պարային/թատերական խմբում, որը ծնունդ է առել Բրիտանական Խորհրդի նախաձեռնած « Unlimited » ծրագրից: 2016-2019 թվականներին դասավանդել եմ Դիլիջանի Համայնքային Կենտրոնում, 2020 թվականից՝ ԳԱԿ Փոքր Թատրոնում, ինչպես նաև Լուսեմբուրգում « ARTinclusive » երիտասարդական փոխանակման ծրագրի ընթացքում: Հավելեմ նաև, որ նախագծել ու պարտաստել եմ բեմադրության ղեկորներ և նկարագարել եմ Փոքր Թատրոնի ներկայացումների պաստառները : Չուզահետ բարձրագույն կրթություն եմ ստացել ճարտարապետի մասնագիտությամբ: Մինչ օրս, փորձում եմ ավելի խորը ուսումնասիրել ու բացահայտել իմ երկու մասնագիտությունների զաղափարները, փիլիսոփայությունն ու խաչվող կետերը: Նաև կարևոր եմ համարում թատրոնի և ճարտարապետության փոխազդեցությունների բացահայտումները: Ներկա պահին, ուսումնասիրություններիս մեջ հիմնական շեշտը դրված է ներառական արվեստի և ճարտարապետական դիզայնի սինթեզման վրա, որը մեր օրերում հանդիսանում է մեծագույն խնդրո առարկա:

Étant né dans une famille où tous mes ancêtres étaient comédiens, metteurs en scène, architectes et ingénieurs, les mondes du théâtre et de l'architecture m'ont été attachés dès mon plus jeune âge... Et je me suis donc retrouvé à la croisée des métiers évoqués.

Je suis né et j'ai passé ma petite enfance à Téhéran. J'ai eu la chance d'assister et de participer partiellement à l'univers théâtral de ma grand-mère, comédienne et réalisatrice Lorik Minassian.

Lorsque nous nous sommes installés en Arménie en 2003, j'ai commencé à étudier, ensuite à jouer dans le Petit Théâtre du Centre National d'Esthétique avec le directeur artistique Vahan Badalian. J'ai participé à de nombreux festivals de théâtre internationaux. Depuis 2014, je fais partie du premier groupe de danse/théâtre inclusif de la région, né du programme « Unlimited » initié par British Council. En 2016-2019 j'ai enseigné au Centre communautaire de Dilijan, au Petit Théâtre du Centre National d'Esthétique à partir de 2020. J'ai également enseigné dans le cadre du programme d'échange de jeunes intitulé « ARTinclusive », au Luxembourg. Je dois ajouter que j'ai conçu et préparé des décors de scène, illustrant également les affiches des représentations du Petit Théâtre.

Parallèlement, j'ai fait des études supérieures en architecture. À ce jour, j'essaie d'approfondir les idées, la philosophie et les points de croisement de mes deux professions. Les évolutions des interactions entre le théâtre et l'architecture sont aussi importantes. Actuellement, je mets l'accent principal de mes recherches sur la synthèse de l'art inclusif et de la conception architecturale, qui est un enjeu majeur aujourd'hui.

Nouné Gharibyan / Նունե Գարիբյան (Erevan/Երևան)

Ես Նունեն եմ:

Միրում եմ ծով, սև պումա և սուրճ:

Չեմ սիրում խոսել հեռախոսով, վատ երաժշտություն և քաղաքականություն:

Ինձ մոտիվացնում է հմտություններիս կատարելագործման և նորի բացահայտման ցանկացած հնարավորություն:

Հավատում եմ նախախնամությանը:

Արդյունքից առավել կարևորում եմ ընթացքը: Ցանկությունս՝ կարողություններս ծառայի կյանքին ու արվեստին:

Je m'appelle Nouné.

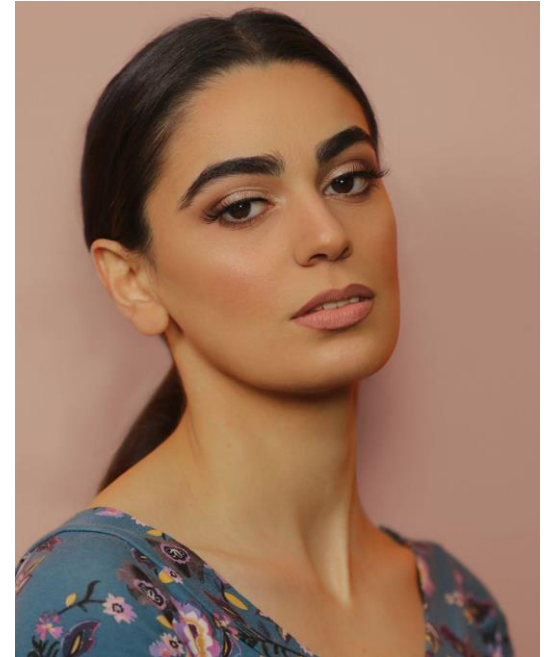
J'aime la mer, le puma noir et le café.

Je n'aime pas parler au téléphone. Je n'aime pas écouter de la mauvaise musique. Je n'aime pas la politique.

Toute opportunité d'améliorer mes compétences ou de découvrir quelque chose de nouveau me motive.

Je crois en la providence.

Pour moi, le processus est plus important que le résultat. Mon souhait est de faire servir mes compétences à la vie et à l'art.

Ripsimé Chahinyan / Հռիփսիմէ Ծահինյան (Erevan/Երևան)

Ես ես եմ, ուրիշների համար՝ ես Հռիփսիմեն եմ: Ինձ համար շատ դժվար է իմ մասին պատմելը, քանի որ ինձ դեռևս չի հաջողվել դուրս գալ իմ մարմնի սահմաններից ու ինձ տեսնել կողքից: Ինչևէ:

Չեմ սիրում, երբ խնձորը կտրտված է լինում սոխոտ դանակով:

Չեմ սիրում, երբ նույն սխալը անում եմ մեկ անգամից ավելի:

Չեմ սիրում, երբ սկսում եմ ինքս ինձ շատ լուրջ ընդունել:

Միտում եմ եղանակային անցումները, ամռան անձրևն ու ձմռան արևը:

Je suis moi-même, pour les autres je suis Ripsimé. Il m'est très difficile de parler de moi, car je n'ai pas encore réussi à sortir de mon corps et à me voir de côté. Bref !

Je n'aime pas quand la pomme est coupée avec un couteau à oignon.

Je n'aime pas quand je fais la même erreur plus d'une fois.

Je n'aime pas quand je commence à me prendre très au sérieux.

J'aime les transitions des temps, la pluie d'été et le soleil d'hiver.

Seriné-Lyuba Tatevosyan / Սերինե-Լյուբա Թադևոսյան (Erevan/Երևան)

Ես՝ Սերինե-Լյուբա Թադևոսյանս, հանդիսանում եմ օպերայի երգչուհի և երգիչների համար ֆրանսերեն առողջանության ուսուցիչ: Ծնվել եմ Երևանում: Մանկության տարիներից երաժշտությունն ու թատրոնը միշտ եղել են իմ շնչելի օդը և երջանկության անսպառ աղբյուրը: Ֆրանսերեն սովորելու ընթացքում հնայվեցի ֆրանսիական մշակույթի աշխարհով: Երբ հինգ տարեկան էի՝ սկսեցի հաճախել երաժշտական դպրոց (ջութակ և օպերային երգեցողություն): 2010 թվականին ավարտել եմ Մոսկվայի Պետական Լեզվաբանական Համալսարանը՝ որպես ֆրանսերենի ուսուցիչ և միջմշակութային հաղորդակցության մասնագետ: 2008-2009 թվականներին ուսանողական պրակտիկան անցել եմ Փարիզի X-Նանտեղ համալսարանում: 2014-ին ավարտել եմ Մոսկվայի Չայկովսկու անվան Ազգային Կոնսերվատորիայի վոկալ բաժինը: Կոնսերվատորիայում սովորելու ընթացքում սկսել եմ աշխատել որպես երգիչների համար ֆրանսերեն լեզվի ուսուցիչ: Այս ոլորտում իմ կարիերայի ամենամեծ ձեռքբերումն է եղել Ժ. Մասնեի « Մանոն » օպերայի բեմադրությունը Ա. Սպենդիարյանի Ազգային Օպերայի և Բալետի Թատրոնում, որը ներկայացվել էր հանդիսատեսին 2018 թվականին՝ Հայաստանում Ֆրանկոֆոնիայի գագաթնաժողովի շրջանակներում: Որպես ՀԲԸՄ Բարի Կամքի Դեսպան՝ իրականացրել եմ բազմաթիվ բարեգործական ծրագրեր: Այսօր իմ նպատակն է թատրոնի և ֆրանսերենի հանդեպ իմ կիրքը կիսել երիտասարդ արտիստների հետ և մշակույթների երկխոսության միջոցով նպաստել Ֆրանկոֆոնիայի զարգացմանը:

Seriné-Lyuba Tatevosyan, je suis cantatrice et coach de diction française pour les chanteurs. Je suis née à Erevan. Dès mon enfance, la musique et le théâtre ont toujours été un air respirable, une source inépuisable de bonheur. En apprenant le français j'ai été enchantée par le monde de la culture française.

A l'âge de cinq ans, j'ai commencé à fréquenter l'école de musique (violon et chant lyrique). En 2010, j'ai terminé mes études à l'Université Linguistique d'Etat de Moscou, avec la spécialisation professeure de français et experte en communications interculturelles. En 2008-2009, j'ai effectué mon stage d'études à l'Université Paris X-Nanterre. En 2014, j'ai obtenu mon master en Art d'opéra du Conservatoire National Tchaïkovski de Moscou.

Mon parcours professionnel en tant que coach linguistique a commencé lors de mes études au Conservatoire. Le point culminant de ma carrière est l'opéra « Manon » de J. Massenet au Théâtre National d'Opéra et de Ballet A. Spendiarian, présenté au public en 2018 dans le cadre du Sommet de la Francophonie en Arménie.

J'ai effectué de nombreux projets bénévoles en tant qu'ambassadrice de bonne volonté auprès de l'UGAB. Mon objectif aujourd'hui est de partager ma passion pour le théâtre et la langue française avec les autres jeunes artistes et de contribuer ainsi à la promotion de la Francophonie à travers le dialogue des cultures.

Chouchanna Gaboyan / Շուշաննա Գաբոյան (Erevan/Երևան)

Ես Շուշաննան եմ՝ միջազգային հարաբերությունների մասնագետ, յութուբեր, պոլիգլոտ, Հայաստանում ֆրանսերեն լեզվի դեսպան և իր երազանքների հետևից գնացող աղջիկ: Թատրոնով սկսեցի զբաղվել դեռ մանուկ հասակից, իսկ ամենամեծ երազանքս արտերկրում թատրարվեստ ուսանելն էր: Անգամ որպես միջազգային հարաբերությունների ֆակուլտետի ուսանող, ես շարունակում էի թատրոնով զբաղվել՝ ռուս կինոյի և թատրոնի դերասան, ռեժիսոր պարոն Եզեպովի ղեկավարությամբ, քանի որ առանց խաղալու ես հանգում եմ: Համալսարանում ես հնարավորություն ունեցա սովորել ֆրանսերեն՝ այն լեզուն, որին սիրահարվեցի, քանի որ ֆրանսերենը պարզապես լեզու չէ, ֆրանսերենը հոգեվիճակ է: Դա շատ դռներ բացեց ինձ համար, նաև՝ իմ յութուբյան ալիքի շրջանակում:

Թատրական դասընթացների մասնակցելը, առավել ևս ֆրանսերեն՝ երազանք էր: Բայց ես հավատում եմ, որ եթե մենք գնանք դեպի մեր երազանքները՝ նրանք էլ մեզ հանդիման կգան՝ ի հեճուկս բոլոր հակասությունների: Ինձ համար սա երազանքի իրականացում է, որ ստեղծեց այլ երազանքներ, և ես հաստատակամ հետևելու եմ դրանց:

Je m'appelle Chouchanna et je suis spécialiste en relations internationales, youtubeuse, polyglotte, ambassadrice de la langue française en Arménie et une fille qui suit ses rêves. J'ai commencé à faire du théâtre depuis mon plus jeune âge et mon plus gros rêve était de faire des études de théâtre à l'étranger. Même en étant étudiante à la faculté des relations internationales j'ai continué à faire du théâtre sous la direction de l'acteur russe de cinéma et de théâtre, metteur en scène M. Yezepov, parce que sans jouer je m'éteins. A l'université j'ai eu la chance d'apprendre le français, langue dont je suis tombée amoureuse, car le français n'est pas simplement une langue, le français est un état d'esprit. Il a ouvert beaucoup de portes pour moi aussi dans le cadre de ma chaîne YouTube.

Prendre des cours de théâtre, qui, en plus sont en français, était un rêve. Mais je crois que si nous allons vers nos rêves, ils viendront à nous contre toute attente. Pour moi, la participation à l'Atelier représente la réalisation d'un rêve qui en a créé d'autres et je vais définitivement les suivre.

Sona Khdryan / Սոնա Խոփրյան (Գումրի/Գյումրի)

Ես Սոնան եմ:

Սոնան առանց թատրոնի, իր սիրելի հանդիսատեսի և աշակերտների չի պատկերացնում կյանքը: Թատրոնն ու մանկավարժությունը նրա հոգու տարերքն են: Նա սիրում է բեմում ունեցած իր փորձով կիսվել աշակերտուսանողների հետ՝ նրանց աչքերում վառ փայլ կա ու հավատ: Եվ դա նրան ոգեշնչում է, ստիպում ավելի սիրով ու նվիրվածությամբ աշխատել:

Քանի որ գործող դերասանուհի եմ՝ երագում եմ ունենալ իմ սեփական թատերական դպրոցը, որտեղ աշակերտները հնարավորություն կունենան մինչև ԲՈՒՀ ընդունվելը սովորել և դեռևս դեռահասության տարիքում ավելի մոտ լինել պրոֆեսիոնալ թատրոնին:

Je suis Sona.

Sona ne peut imaginer la vie sans théâtre, son public préféré et ses élèves. Le théâtre et la pédagogie sont les éléments de son âme. Elle aime partager son expérience sur scène avec les étudiants, car il y a une lueur brillante et de la foi dans leurs yeux. Et cela l'inspire et la fait travailler avec plus d'amour et de dévouement.

En tant que comédienne, je rêve de créer ma propre école de théâtre, où les étudiants auront l'opportunité d'apprendre et de se rapprocher du théâtre professionnel à l'adolescence avant d'entrer à l'université.

Tigran Barseghyan / Տիգրան Բարսեղյան (Erevan/Երևան)

Ես Տիգրանն եմ, մասնագիտությամբ՝ դերասան: Ավարտել եմ Երևանի Թատրոնի և Կինոյի Պետական ինստիտուտի դերասանական բաժինը: Միրելով մասնագիտությանս և լուրջ վերաբերվելով դրան՝ միևնույն է կյանքում առաջնային եմ համարում մարդկային փոխհարաբերությունները, որովհետև մասնագիտությանս հիմքում հենց մարդն է:

Մասնագիտությունս դարձնելով ապրելակերպ՝ դրանով փորձում եմ նպաստել նաև երկրիս մշակութային կյանքի զարգացմանը, որովհետև տեսնելով այսօր երկրում քաղաքական խժոժությունների հետևանքով առաջացած անկայունությունը՝ եկել եմ այն եզրահանգմանը, որ մշակույթն ու արվեստն են երկրում միակ ծանրակշիռ երևույթները, որոնք ի գործ են ձևավորել հավասարակշիռ մտածողություն, որի հիմքում կկայանա մեզ այդքան շատ հարկավոր ազգային գաղափարախոսությունը, ինչի շուրջ էլ կհամախմբվենք և կմիավորվենք:

Ես որպես արվեստի ապագա գործիչ արդեն իսկ փորձում եմ լինել իմ տեղում և ջանք չխնայել լավ մասնագետ լինելու համար, ինչի արդյունքում էլ, կարծում եմ, ապագայում մենք կհասնենք նոր հաղթանակների:

Je m'appelle Tigrane, je suis comédien. Je suis diplômé de l'Institut de Théâtre et de Cinéma d'Etat d'Erevan. Tout en aimant mon métier et l'exerçant sérieusement, je considère toujours les relations humaines comme une priorité dans la vie, car mon métier est basé sur l'homme. En faisant de mon métier un mode de vie, j'essaie de contribuer au développement de la vie culturelle de mon pays, car compte tenu de l'instabilité provoquée par les troubles politiques dans le pays aujourd'hui, j'en suis venu à la conclusion que la culture et l'art sont les seuls facteurs majeurs dans le pays qui peuvent former un état d'esprit équilibré, qui sera à la base de l'idéologie nationale dont nous avons tant besoin, et autour de laquelle nous nous unissons.

En tant que futur artiste, j'essaie déjà d'être à ma place et ne ménage aucun effort pour être un bon professionnel et je pense que c'est grâce à cela que nous remporterons de nouvelles victoires à l'avenir.

Youra Kirakosyan / Յուրա Կիրակոսյան (Erevan/Երևան)

Ես Յուրան եմ :

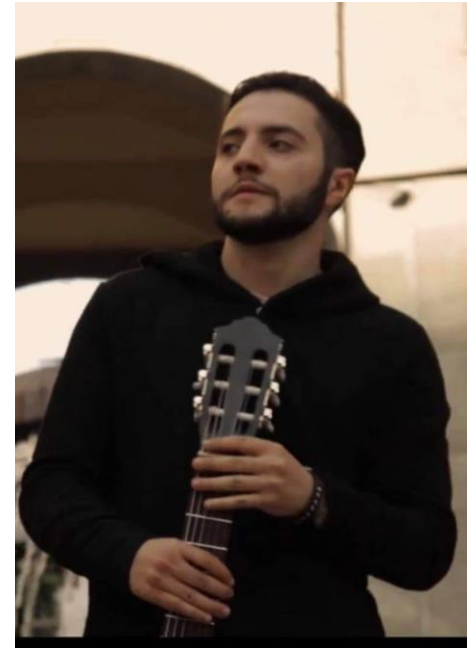
Իրականում շատ դժվար է ինքդ քո մասին գրել: Ոչ թե քո ստեղծածի և ապրածի, այլ՝ ուղղակի ինքդ քո մասին, որովհետև խուսափում եմ ինքնագովեստից և շատ եմ գնահատում մարդու մեջ և առաջինը՝ իմ մեջ՝ համեստությունը, այն այնքան գեղեցիկ է, երբ տեղին է: Իսկ չափի գիտակցումը շատ կարևոր է թե՛, մարդու, թե՛ նրա մասնագիտության մեջ:

Ունենա՞նք հումորի լավ զգացում, դա երևում է և՛ մարդկանց հետ շփվելիս, և՛ լռելիս, և՛ իմ ստեղծածի մեջ:

Բարի եմ, սիրում եմ կենդանիներին՝ հատկապես նրանց, որոնք նման են մարդկանց:

Միտում եմ երազներս, անգամ գրի եմ առնում նրանց պլուրալիստական պոետները, սակայն անահավատ չեմ, ուղղակի դրանք համարում եմ իմ կյանքի կարևոր մաս, քանի որ հետաքրքիր են և չբացահայտված:

Փոքր ժամանակ ուզում էի հրաշագործ դառնալ, սակայն մեծանալով հետզհետե հասկացա, որ դա հնարավոր չէ (իրական հրաշագործի մասին է խոսքը՝ «Մագ»): Մինչդեռ հանդիպելով թատրոնի և կինոյի մոգությանը հասկացա, որ հնարավոր է հայտնվել այսնեղ, որտեղ ուզում ես, ունենալ այն, ինչ ուզում ես՝ ուղղակի մտածելով դրա մասին և ցույց տալով մնացածին:

Je m'appelle Youra.

En fait, il est très difficile d'écrire sur soi-même. Non pas sur ce qu'on a créé ou vécu, mais simplement sur soi-même, car j'évite les louanges et j'apprécie beaucoup l'humilité en une personne, d'abord en moi, c'est tellement beau quand c'est approprié. En outre, le sens de la mesure est très important aussi bien chez une personne que dans son métier. J'ai un bon sens de l'humour, cela se sent dans mes communications avec les gens, dans mon silence et dans ce que je crée.

Je suis gentil, j'aime les animaux, surtout les animaux qui ressemblent à des humains.

J'aime mes songes, et même, je note leurs intrigues surréalistes, mais je ne suis pas superstitieux, simplement elles se rapportent à une partie importante de ma vie, car elles sont intéressantes et non découvertes.

Enfant, je voulais devenir magicien, mais en grandissant j'ai progressivement réalisé que ce n'était pas possible. Néanmoins, quand j'ai rencontré la magie du théâtre et du cinéma, j'ai réalisé qu'il est possible d'apparaître là où l'on veut, d'avoir ce qu'on veut, rien qu'en y pensant, en montrant aux autres.

Գայանե Առուշանյան / Gayané Arouchanyan (Artsakh, Chouchi/Արցախ, Շուշի)

Ես Գայանեն եմ, 32 տարեկան, Շուշի քաղաքից:

Մասնագիտությամբ՝ դերասանուհի: Ավարտել եմ նաև նկարչական դպրոց Շուշի քաղաքում:

Շատ եմ սիրում զբաղվել հատկապես մանրանկարչությամբ, կարպետագործությամբ, սիրում եմ գրքեր կարդալ:

Թատրոնը ինձ համար ապրելակերպ էր, իսկ հիմա այն երազանք է:

Աշխատանքի մեջ պունկտուալ եմ, չեմ սիրում, երբ ուշանում եմ:

Միտում եմ, որ օրս հազեցած է լինում հոգևոր սնունդով:

Միտում եմ կյանքը, մարդկանց բարությունն անել՝ անկախ ամեն ինչից:

Je suis Gayané, j'ai 32 ans et je viens de Chouchi.

Je suis comédienne. J'ai également terminé une école de peinture à Chouchi. J'aime créer des miniatures, lire, tisser des tapis.

Le théâtre était un mode de vie pour moi. Et aujourd'hui, il est devenu un rêve.

Je suis ponctuelle dans le travail, je n'aime pas être en retard.

J'aime quand mes journées sont remplies de nourriture spirituelle.

J'aime la vie, faire du bien aux gens, malgré tout.

ARTISTES INVITÉS, CALENDRIER ET ATELIERS/ ՀՐԱՎԻՐՅԱԼ ԱՐՏԻՍՏՆԵՐ, ՕՐԱՑՈՒՅՑ և ԱՇԽԱՏԱՐԱՆՆԵՐ

Serge Avédikian/ Սերժ Ավետիսյան

Du 11 au 19 octobre 2021/ Հոկտեմբերի 10-20, 2021

Puisque j'ouvre la rencontre avec les candidats de l'atelier dramatique bilingue, je me propose de préparer l'ensemble des candidats à une réception de ce qui va s'en suivre. C'est-à-dire de créer un esprit de travail de groupe, d'une équipe, des échanges, des interactions, à travers des « jeux-exercices », des improvisations.

Nous apprendrons aussi un mouvement de Tai-Chi chaque jour avant de commencer le travail théâtral proprement dit.

Une première approche de la présence des corps, seul en scène, puis en groupe, dans un espace vide, cherchant à sentir le mouvement, l'adresse, l'écoute, la réaction d'un partenaire...

Je proposerai aussi l'approche d'une situation, à partir d'un texte, traduit du français en arménien, d'une pièce d'un auteur classique français, probablement de Musset. Cela permettra de travailler une scène, d'abord en français, puis en arménien, ou inversement, pour voir comment le langage agit sur l'intensité de la relation entre les personnages et leurs mouvements. Et un texte d'un auteur contemporain que nous pouvons traduire du français en arménien en travaillant tous ensemble.

Քանի որ երկլեզու դրամատիկական արվեստանոցի մասնակիցների հետ ծանոթությունը սկսվում է ինձանից, ես առաջարկում եմ նրանց պատրաստել հաջորդիվ սպասվող հանդիպումներին:

Այսինքն ստեղծել խմբային, թիմային աշխատանքի ոգի, փոխանակումներ, փոխազդեցություններ՝ « խաղ-վարժությունների », իմպրովիզացիայի միջոցով:

Բուն թատերական աշխատանքը սկսելուց առաջ՝ մենք նաև ամեն օր կտվորենք Թայ-Չիի մի նոր շարժում:

Սկզբնական մոտեցում մարմնի ներկայությանը՝ միայնակ բեմում, այնուհետև խմբով, դասարկ տարածության մեջ՝ ձգտելով զգալ խաղընկերոջ շարժումը, ուղերձը, ունկնդիր լինելը, արձագանքը...

Այնուհետև կառաջարկեմ իրավիճակային մոտեցում՝ հիմնված որևէ տեքստի, հավանաբար ֆրանսիացի մի դասական հեղինակի՝ Մյուսեի՝ հայերեն թարգմանված որևէ պիեսի վրա՝ ցույց տալու համար, թե ինչպես է լեզուն ազդում կերպարների և նրանց շարժման հարաբերությունների ինտենսիվության վրա: Կընտրենք ևս մեկ այլ՝ ժամանակակից հեղինակի տեքստ, որն էլ միասին աշխատանքի ընթացքում կթարգմանենք ֆրանսերենից հայերեն:

Pierre Pradinas/Պիեր Պրադինաս

Du 20 au 30 novembre 2021/ Նոյեմբերի 20-30, 2021

Ce travail sur le jeu d'acteur est basé sur l'observation, l'écoute et la complicité. Il s'agira de construire des personnages, d'inventer et développer des situations ensemble, principalement dans le registre de la comédie.

Il y a en chacun de nous une part de ridicule : il s'agira de la reconnaître, de l'assumer et d'en faire une force pour incarner des personnages, parfois jusqu'au burlesque. Faire rire n'est pas une fin en soi, mais la comédie – critique par définition – est une part essentielle et réjouissante de notre humanité.

Nous monterons trois scènes tirées de pièces que j'ai écrites et mises en scène précédemment et nous utiliserons les techniques de l'improvisation pour en inventer d'autres.

Դերասանական խաղի շուրջ այս աշխատանքը հիմնված է դիտարկման, լսելու և գործակցության վրա: Խոսքը լինելու է կերպարների կերտելու, միասին իրավիճակներ հնարելու և զարգացնելու մասին՝ հիմնականում կատակերգության տիրույթում:

Մեզանից յուրաքանչյուրի մեջ ծիծաղաշարժ տարր կա. խոսքը լինելու է այն ճանաչելու, ընդունելու և կերպարներ մարմնավորելու համար ուժ դարձնելու մասին, երբեմն՝ մինչև ծաղրերգական ժանր (բուրլեսկ): Մարդկանց ծիծաղեցնելն ինքնանպատակ չէ, բայց կատակերգությունը՝ քննադատական, ըստ սահմանման, մեր մարդկության էական և զվարճալի մասն է:

Մենք կբեմադրենք երեք տեսարաններ՝ իմ նախկինում գրած և բեմադրած պիեսներից և կկիրառենք իմպրովիզացիոն տեխնիկա՝ այլ տեսարաններ հնարելու համար:

Simon Abkarian et Catherine Schaub/ Միմոն Աբգարյան և Կաթրին Շոբ

Du 6 au 18 décembre, 2021/ Դեկտեմբերի 6-18, 2021

Le thème sera l'amour...

Nous travaillerons sur les scènes tirées des pièces de Shakespeare.

Nous proposons aux participants de choisir des scènes dans les pièces suivantes.

« Peines d'amour perdues »,

« Roméo et Juliette »,

« Le songe d'une nuit d'été ».

Il y a aussi de très belles scènes dans « Cymbeline ». Ou d'autres pièces s'ils ou elles le souhaitent.

Il y aura une préparation physique tous les jours qui évoluera selon les capacités de chacun et chacune. Le corps et la voix sont des outils essentiels dans notre démarche théâtrale aussi, nous les entretenons et les sollicitons sans relâche.

Le chant la musique la danse ne seront jamais loin. Nous travaillerons dans la langue qui leur convient. Français, Anglais, Arménien.

Թեման կլինի սերը...

Կաշխատենք Շեքսպիրի պիեսների տեսարանների վրա:

Մասնակիցներին կառաջարկենք ընտրել տեսարաններ հետևյալ պիեսներից՝

« Միրո անպտուղ ջանքեր »,

« Ռոմեո և Ջուլիետ »,

« Միջամառային գիշերվա երազ » :

Գեղեցիկ տեսարաններ կան նաև « Ցիմբելին » պիեսում:

Կարող ենք աշխատել նաև այլ պիեսների վրա՝ ըստ մասնակիցների ցանկության: Ամեն օր լինելու է ֆիզիկական պատրաստություն, որը զարգանալու է ըստ յուրաքանչյուրի կարողությունների: Մարմինն ու ձայնը մեր թատերական մոտեցման հիմնական գործիքներն են, ուստի մենք դրանք պահպանում և օգտագործում ենք՝ անխնա: Երգը, երաժշտությունն ու պարը երբեք հեռու չեն լինի: Կաշխատենք մասնակիցների նախընտրած լեզվով՝ ֆրանսերեն, անգլերեն, հայերեն:

Ariane Ascaride / Արիան Ասկարիդ

Du 10 au 22 janvier 2022/ Հունվարի 10-22, 2022

On me demande d'écrire un texte de présentation du travail que nous ferons ensemble. Je le comprends, je dois vous faire une présentation parfaite de ce que je vais vous proposer. Or je ne suis pas un professeur et établir un programme n'est pas dans mes qualités premières, je suis avant tout une comédienne et quand je pense au temps que nous allons passer ensemble, le mot premier qui vient à mon esprit est authenticité, c'est à dire faire un travail pour chacun de vous sur votre unicité en dehors des codes établis, afin que chacune et chacun de vous donne son interprétation sincère et courageuse du personnage. Il est difficile d'être simple, authentique, sincère et de ne pas se laisser bercer par le chant des sirènes théâtrales. C'est ce parcours que je vous propose étant aussi actrice de cinéma, je veux vous aider à comprendre le rapport de l'acteur et de la caméra, car la caméra est intransigeante et ne supporte pas le fabriqué, le trafiqué.

C'est pourquoi je vous propose de travailler sur des pièces de Marivaux auteur français par excellence (je donnerai ultérieurement les titres des pièces choisies) s'il en est et d'autre part sur les films d'Emmanuel Mouret dont pareillement je vous donnerai les titres et peut-être devrons nous faire parvenir les dvd.

Je ne sais rien, j'ai tout à apprendre de vous dans la complicité et le questionnement exigeant .

Si vous voulez en savoir plus sur mon travail, vous pouvez facilement trouver un film de Robert Guédiguian qui s'intitule : « Le voyage en Arménie » dont j'ai écrit avec Marie Desplechin et Robert Guédiguian le scénario.

Voilà je n'ai rien d'autre à vous dire si ce n'est que je pense notre métier comme un acte de service. Être avant tout au service de l'auteur et de son texte, être au service de son personnage, être au service du spectacle et permettre au spectateur de nous accompagner dans cette traversée.

Ինձ խնդրում են գրել մի տեքստ, որը կներկայացնի այն աշխատանքը, որը միասին անելու ենք: Հասկանում եմ՝ պետք է կատարյալ կերպով ներկայացնեմ այն, ինչ ձեզ առաջարկելու եմ: Մինչդեռ ես ուսուցիչ չեմ, և ծրագիր ներկայացնելը իմ առաջնային հատկանիշներից չէ: Ես նախևառաջ դերասանուհի եմ և երբ մտածում եմ մեր միասին անցկացնելիք ժամանակի մասին, առաջին բառը, որ մտաբերում եմ, դա իսկությունն է, այսինքն ձեզանից յուրաքանչյուրի համար կատարել մի աշխատանք հիմնված ձեր իսկ յուրահատկության վրա՝ դուրս հաստատված կողերից, որպեսզի յուրաքանչյուրդ տաք կերպարի համարձակ և անկեղծ մեկնաբանություն: Բարդ է լինել պարզ, իսկական, անկեղծ և չգայթակղվել թատերական ջրահարսերի երգով: Սա է այն ճանապարհորդությունը, որը ես ձեզ առաջարկում եմ՝ լինելով նաև կինոյի դերասանուհի: Ցանկանում եմ օգնել ձեզ հասկանալ դերասանի և տեսախցիկի հարաբերությունը, քանի որ տեսախցիկը անզիջում է և շինծու ոչինչ տանել չի կարողանում:

Այդ իսկ պատճառով ձեզ առաջարկում եմ աշխատել Մարիվոյի՝ ֆրանսիացի հիասքանչ հեղինակի պիեսների, ինչպես նաև Էմանուել Մուրեի ֆիլմերի վրա (վերնագրերը ձեզ կտրամադրեն ավելի ուշ) :

Ես չգիտեմ ոչինչ, ամեն ինչ սովորելու եմ ձեզանից՝ պահանջկոտ գործակցության և հարցադրումների արդյունքում: Իմ աշխատանքին ավելի լավ ծանոթանալու համար կարող եք հեշտությամբ գտնել Ռոբերտ Գեդիկյանի « Le voyage en Arménie » / « Ճանապարհորդություն Հայաստանում » ֆիլմը, որի սցենարը գրել եմ ես՝ Մարի Դեսպլեչինի և Ռոբերտ Գեդիկյանի հետ միասին:

Ավելացնելու ոչինչ չունեմ, միայն այն, որ ես մեր մասնագիտությունը ընկալում եմ որպես ծառայելու ակտ: Նախևառաջ ծառայել հեղինակին և իր տեքստին, ծառայել կերպարին, ծառայել ներկայացմանը և թույլ տալ հանդիսատեսին մեզ ուղեկցել այս « ծովանցումի » ընթացքում:

Stéphane Braunschweig et Chloé Réjon/ Ստեֆան Բրոնշվեյգ և Քլոե Ռեժոն

Du 21 février au 4 mars 2022/ Փետրվարի 21-մարտի 4, 2022

Dans toutes ses pièces, Tchekhov a réservé une large place à la jeunesse, une jeunesse qui oscille entre illusions et désillusions, résignation et appétit d'une autre vie, une jeunesse qui se débat dans un présent sans horizon.

Au moment où nous prenons conscience de la fragilité de notre planète et de notre finitude, les paroles de Tchekhov résonnent avec une force et une actualité incroyables.

En proposant aux jeunes artistes arméniens de travailler sur des scènes de « La Mouette », des « Trois Sœurs » et d'« Oncle Vania », nous souhaitons qu'ils s'approprient à leur façon les paroles des « jeunes » personnages de Tchekhov, et qu'ils nous parlent aussi de leur propre jeunesse.

Իր բոլոր պիեսներում, Չեխովը մեծ տեղ է վերապահել երիտասարդությանը:

Այն երիտասարդությանը, որը տարուբերվում է պատրանքների և հիասթափությունների, հրաժարումի և այլ կյանքի փափագի միջև:

Այն երիտասարդությանը, որը պայքարում է անհորիզոն ներկայում:

Այն պահին, երբ մենք գիտակցում ենք մեր մոլորակի փխրունությունն ու մեր վերջնականությունը՝ Չեխովի խոսքերը հնչում ենք անասելի ուժով և արդիականությամբ:

Երիտասարդ հայ արտիստներին առաջարկելով աշխատել « Ծայր », « Երեք քույր », « Քեռի Վանյա » պիեսների տեսարանների վրա, մենք ցանկանում ենք, որ նրանք իրենց կերպով յուրացնեն Չեխովի « երիտասարդ » կերպարների խոսքերը, և որ մեզ հետ խոսեն իրենց իսկ երիտասարդությունից:

Océane Mozas et Igor Skreblin/ Օւեան Մոզես և Իգոր Սկրեբլին

Du 21 avril au 1er mai 2022/ Ապրիլի 21-մայիսի 1, 2022

« SHAKESPEARE : scènes à deux ou trois ».

Forts de notre rencontre sur le spectacle de Simon Abkarian, « Le Dernier jour du jeûne », Igor et moi-même, tous deux comédiens de théâtre et de cinéma, avons eu l'envie de travailler ensemble et surtout l'envie de transmettre et de partager nos expériences.

Nous sommes issus de formations théâtrales très différentes : Igor a été formé auprès d'Ariane Mnouchkine où le travail du corps est essentiel, et j'ai suivi l'enseignement plus classique des écoles nationales où la dramaturgie, le sens du texte est très important.

Mêlant nos approches, nous avons au fil du temps élaboré une « méthode », ou plutôt notre façon de créer et d'avancer : Igor est la plupart du temps « au plateau », sur scène avec les actrices et acteurs et Océane, en regard plus large sur le travail. Nous faisons ainsi des allers-retours permanents entre la forme et le fond, cherchant et peaufinant les angles forts de chaque situation, de chaque scène.

Nous sommes ravis de notre collaboration future et nous souhaiterions travailler avec vous sur des scènes de différentes œuvres de Shakespeare.

Parmi les pièces suivantes, vous devrez choisir une scène à deux ou trois personnages maximums qui pourra être une scène d'amour, d'affrontement, de trahison, de révélations, etc. Entre un homme et une femme ou entre deux femmes, ou entre deux hommes, peu importe. Nous avons volontairement choisi des œuvres tragiques et comiques pour que vous puissiez explorer les différents genres.

ŒUVRES CHOISIES : « Le Conte d'hiver », « Hamlet », « Macbeth », « Richard III », « La Mégère apprivoisée », « Le Songe d'une nuit d'été ».

« ՇԵՔՍՊԻՐ. Տեսարաններ երկուսի կամ երեքի համար »

Միմոն Աբգարյանի « Պահքի վերջին օրը » ներկայացումից ոգեշնչված՝ Իգորը և ես՝ թատրոնի և կինոյի դերասաններ, միասին աշխատելու ցանկություն ունեցանք, և նախևառաջ՝ փոխանցելու և կիսելու մեր փորձը:

Մենք թատերական տարբեր կրթություն ենք ստացել: Իգորը անցել է Արիան Մնուշկինի դպրոցը, որտեղ մարմնի աշխատանքը էական է, իսկ ես ստացել եմ ազգային դպրոցների ավելի դասական կրթությունը, ուր դրամատուրգիան, տեքստի իմաստը շատ կարևորվում է:

Համադրելով մեր մոտեցումները՝ մենք ժամանակի ընթացքում մշակել ենք « մեթոդ », ավելի ճիշտ՝ ստեղծելու և առաջ գնալու մեր եղանակը. Իգորը ժամանակի մեծ մասը բեմում է՝ դերասանուհիների և դերասանների հետ, իսկ Օսեանը, ավելի լայն հայացքով է մոտենում աշխատանքին: Այսպիսով մենք անընդհատ գնում-գալիս ենք ձևի և բովանդակության միջև՝ փնտրելով և կատարելագործելով յուրաքանչյուր իրավիճակի, տեսարանի ուժեղ անկյունները:

Մենք հիացած ենք մեր ապագա համագործակցությամբ և կցանկանայինք ձեզ հետ աշխատել Շեքսպիրի տարբեր ստեղծագործությունների տեսարանների վրա: Հետևյալ պիեսներից անհրաժեշտ է ընտրել երկու կամ առավելագույնը երեք կերպարով՝ սիրո, առճակատման, դավաճանության, հայտնության կամ այլ թեմայի առնչվող տեսարան: Կին-տղամարդ, երկու կին կամ երկու տղամարդ՝ էական չէ: Տարբեր ժանրերի ուսումնասիրման համար, մենք միտումնավոր ընտրել ենք ողբերգություններ և կատակերգություններ:

ԸՆՏՐՎԱԾ ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ. « Ձմեռային հեքիաթ », « Համլետ », « Մակբեթ », « Ռիչարդ III », « Անսանձ կնոջ սանձահարումը », « Միջամառային գիշերվա երազ » :

PARTENAIRES DU PROJET/ՆԱԽԱԳԾԻ ԳՈՐԾԸՆԿԵՐՆԵՐ

LIENS UTILES/ ՕԳՏԱԿԱՐ ՀՂՈՒՄՆԵՐ

- Emission Cartes sur Table de AYP FM : <https://www.youtube.com/watch?v=tU7JCNpZszU&t=2022s>
- Article dans Le Courrier d'Erevan : https://www.courrier.am/fr/arts-et-culture/ateliers-bilingues-dart-dramatique-pour-les-jeunes-comediens-armeniens-la-nouvelle?fbclid=IwAR1S1_R11Esox_a8qIW9GsSzVI24CXVGYODBnzg_fyF129TI-tvagjqROP8
- Entretien (en arménien) de Serge Avédikian : <http://art-collage.com/post/Serj-Avetiqyan.-Paterazmy-wchnchacnogy-mshakujtn-e?fbclid=IwAR3ajCCyuG54hGMdvsWkbMJ6dk5p1rhAvhYaGYcPzOjthl74dJu2RCzmsG8>
- Mention du projet parmi les projets retenus de la Fondation AURORA : <https://araratchallenge.com/en/news/new-round-of-auroras-support-for-artsakh>
- Article dans le journal Alakyaz : https://www.armenews.com/IMG/pdf/alakyaz_96.pdf

CONTACTS/ ՀԵՏԱԴԱՐՁ ԿԱՊ

Courriel. a.artdramatique@gmail.com
Page Facebook. [Atelier-dArt-Dramatique](#)

Serge Avédikian
Directeur du projet
sergeavedikian99@gmail.com

Lusiné Abgarian
Project manager
lusine.abgarian@gmail.com

Claire Giudicenti
Administratrice d'ArtEva
cgiudicenti@gmail.com